

LRDIS

Editor: Nicolae Marinescu

We know
books

Coperta: Sorina Bela (ilustrația copertei: pictură chineză
străveche reprezentând Dinastia Zhou)

DTP: Mihaela Chiriță

Editura Aius Printed este recunoscută de CNCS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KATZMANN, ADAM

Partida de mah-jong a împăratului : roman /

Adam Katzmann ; trad. din lb. franceză: Aurora

Dumitrescu. - Craiova : Aius, 2020

ISBN 978-606-562-905-9

I. Dumitrescu, Aurora (trad.)

821.133.1

© Editura Aius, pentru prezenta ediție

Editura **Aius** Craiova, 2020

str. Pașcani, nr. 9, 200151

tel.: 0351 467 471

e-mail: editura.aius@gmail.com

www.aius.ro

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor,
pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul
deținătorului drepturilor de autor.

ISBN 978-606-562-905-9

Adam Katzmann

PARTIDA DE MAH-JONG A ÎMPĂRATULUI

roman

Traducere din limba franceză:
Aurora Dumitrescu

dar voința Stăpânului său fu de neclintit și vâ-
vătăi vesele luminară țara timp de mai mulți ani.

Când bărbatul cu fața triumphiulară, după
mult timp de temniță și tortură, sfârși prin a
mărturisi că nu există niciun călugăr, El pur și
simplu îl decapită.

De asemenea și pe Da Shen.

cuprins

Câștigătorul partidei de Mah-Jong a Împăratului (de Carmen Theo Făgețeanu).....	7
Avertismentul autorului	13
prolog	15
în acea zi.....	18
în acea seară.....	26
în acea noapte	35
în acea dimineață.....	72
câțiva ani mai târziu.....	78
epilog	83

în acea zi

Un zgomot metalic în spatele meu mă smulse din gânduri; mă întorsei și dădui nas în nas cu Generalul Chou. Era cu adevărat un om impresionant, înalt de statură, cu sprâncenele ca niște aripi de cormoran, cu privirea sălbatică; aștepta ca să deschid eu discuția.

– Ați dormit bine, Generale?

Ajunsese înainte de a se lumina, în galop, din îndepărtata sa garnizoană, înarmat și epuizat. I-am pregătit de îndată un pat pentru a se odihni, așteptându-i pe ceilalți. Dormise în platoșă și cu armele alături.

– Ce se întâmplă? Pentru ce această convocare?

– Nu pot să vă vorbesc despre acest lucru atâta timp cât ceilalți doi invitați ai mei nu au sosit, Generale!

– Are vreo legătură cu starea de sănătate a Stăpânului nostru?

– Vai, da! Împăratul nostru nu este deloc bine.

– Pe cine altcineva așteptați?

– Nu e un secret. Îi așteptăm pe Domnul Wang și pe Alteța Sa, Prințul Dhu.

Generalul păru surprins. Văzându-i expresia mirată, reluă :

– Această invitație vă pare bizară, nu-i așa?

– Într-adevăr. Mărturisesc că nu înțeleg.

– E vorba de persoane pe care le cunoașteți bine, totuși.

– Sigur, dar cel puțin nu este prea protocolar.

– Cine vă vorbește de protocol? Stăpânul nostru s-a sinchisit vreodată de asta?

Împăratului nostru mult iubit îi plăcea, într-adevăr, să se înconjoare de prieteni având originile cele mai diferite, atât pentru a gestiona afaceri de stat, cât și pentru a-și însufleți timpul liber. El însuși era de origine foarte modestă și nu se temea să invite, pentru a împărți cu aceștia masa și jocurile, fie prinți, fie parveniți sau literați precum umila mea persoană. Aprecia la ceilalți calitățile personale înaintea rangului și înaintea averii.

Generalul nu putu decât să mă aprobe. Îl invitai să servească o gustare, în așteptarea celorlalți invitați ai mei.

Îi cerusem lui Da Shen să ridice o estradă de primăvară, unde îl așezai pe General, care înșfăcă o rață întreagă și o devoră sub ochii mei în câteva secunde. Acest bărbat era cu adevărat o forță a naturii. Nu încetau laudele despre curajul său în momentul pacificării provinciilor revoltate. Era un războinic de o valoare excepțională. Da Shen aduse vin cald și alte păsări. Pentru a-i ține companie Generalului luai o aripă de pui, însă aveam gâtul strâns. Răul și angoasa mă făceau să am noduri în gât. Militarul începea să-și manifeste nerăbdarea. Da Shen adună oasele de pasăre și se retrase. Nu mai știam cum să condimentez conversația. Din fericire, servitorul meu veni să ne spună că Domnul Wang tocmai sosise.

Nu pot să spun că vizita celui mai bogat om din Imperiu îmi făcea inima să bată de bucurie, dar mă ridicai și plecai în întâmpinarea lui pentru a-l primi.

De pe terasă îl văzui zbatându-se pentru a-și scoate impozanta statură din ricșa care îl adusese. Coborâi până la el pentru a-l ajuta. Avu o ușoară mișcare de retragere în momentul în

care ridicai mâna pentru a-l prinde de braț. Îl lăsa să coboare singur. Gâfâia urcând scările, ca și cum ar fi alergat pe jos din capitală.

Păstrându-mi zâmbetul, mă interesai de starea lui de sănătate. Era foarte bine, cu excepția unei crize de gută care îl ținuse la pat săptămâna trecută. Dar îi vedeam fața crispându-se când călca în piciorul stâng. Mă întrebă pe un ton neliniștit de ce aveam o gardă militară postată la intrarea casei. Îi răspunsei că îl aveam în vizită pe Generalul Chou. Domnul Wang făcu o grimasă involuntară, pe care preferai s-o atribui piciorului dureros.

– A venit oare într-o vizită pe nepusă masă?

– Deloc, Domnule Wang. L-am invitat pe General așa cum v-am invitat și pe dumneavoastră.

– Ah!...

Bancherul își relua acea expresie impasibilă pe care o afișa de obicei atât la Curte cât și în locurile publice. Îl invitai să împartă cu noi mâncarea. El și Generalul își disputară cui să i se lase locul de onoare. Pusei scurt capăt controversei, propunându-le să-l lase liber, așteptând și sosirea Alteței Sale, ceea ce ei acceptară cu recunoștință.

Da Shen aduse o altă rață, dar Domnul Wang o degustă în cu totul alt mod decât Generalul, care o servise cu ambele mâini, ca pe o frigăruie, făcând-o să se învârtă în jurul gurii, cu ochii ca de tigru rostogolindu-se asupra-i. Nu, Domnul Wang începu să rupă în bucăți încet animalul, pe de-a-ntregul absorbit de lucrarea sa, și îl mestecă cu lentoarea unui bivol care-și rumegă iarba, dar mâinile lui mă făceau mai degrabă să mă gândesc la ghearele unei păsări de pradă care sfâșie un hoit. Încercai să împing conversația către subiecte banale.

– Ce semn zodiacal aveți, Domnule Wang?

– Hm. Dacă vi-l spun, o să-mi știți vârsta.

Poate că fusesem prins pe picior greșit și ar fi trebuit să-i propun să-mi vândă această informație. Mă scuzați umil. Generalul îmi spuse răspicat că este tigrul de foc, ceea ce nu mă mira deloc. Eu le semnalai că sunt pisică de metal. Mi se păru că citesc un oarece surâs pe buzele militarului. Traducea probabil o credință mai adâncă despre inutilitatea raportării la horoscoape. Pisica ar părea un animal mai degrabă slab, mai ales în fața tigrului. Ori, o cugetare mai aprofundată asupra acestui gen particular de citire a lumii, pe care o reprezintă astrologia, ne ajută să înțelegem că natura se bazează pe

echilibrul forțelor și constrângerilor. Și că slăbi-ciunea aparentă a pisicii ascunde, chiar tăinu-iește resurse considerabile.

Este de la sine înțeles că eu cunoșteam vârsta Domnului Wang, că știam cine-i erau părinții, din ce provincie provenea, care-i erau cele mai intime obiceiuri. Doar cifra exactă a averii lui îmi era necunoscută. Știam doar că depășea orice imaginație. Dar Împăratul îl stima, de unde trebuia să trag concluzia că era un om loial, deși era porc de foc.

Totuși, timpul trecea iar Alteța Sa nu mai ajungea. Ca să treacă timpul mai ușor, mă oferii, e adevărat la cererea Domnului Wang, să le arăt domeniul musafirilor mei. În realitate îmi repugnase întotdeauna să arăt o casa așa modestă persoanelor în trecere, care erau chiar de o sută de ori mai puțin prestigioase decât vizitatorii mei din această zi atât de specială. Îi făcui să urce, spre disperarea Domnului Wang, în camera care domina acoperișurile și care-mi servea de loc de muncă și de reculegere; prin cele patru ferestre ale sale se putea scruta orizontul din nord în sud și de la est la vest. Această cameră servise în egală măsură de cabinet de lucru regretatului meu tată. Nu